

Postanowienie Trybunału z dnia 19 lutego 2008 r. — Tokai Europe GmbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-262/07) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 384/2004 — Klasyfikacja niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej — Osoba, której akt nie dotyczy indywidualnie — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2008/C 128/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Tokai Europe GmbH (przedstawiciel: G. Kroemer, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Schønberg oraz M. B. Schima, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydanego w dniu 19 marca 2007 r. w sprawie T-183/04 Tokai Europe przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 384/2004 z dnia 1 marca 2004 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury Scalonej (Dz.U. L 64, str. 21) — Wymóg, aby zaskarżone rozporządzenie dotyczyło danej osoby indywidualnie — Prawo do obrony

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Tokai Europe GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 21.7.2007.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 8 lutego 2008 r. — Carmen Media Group Ltd przeciwko Land Schleswig-Holstein i Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(Sprawa C-46/08)

(2008/C 128/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Carmen Media Group Ltd

Strona pozwana: Land Schleswig-Holstein i Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że powołanie się na zasadę swobodnego świadczenia usług jest możliwe w sytuacji, gdy usługodawca może, zgodnie z przepisami państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę, świadczyć swe usługi na jego terytorium — niniejszy przypadek dotyczy ograniczenia zezwolenia udzielonego przez Gibraltar do „offshore bookmaking”?
- 2) Czy wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że w sprzeczności z nim stoi istnienie państwowego monopolu na organizację zakładów sportowych i loterii (za wyjątkiem tych o ograniczonym potencjale uzależniającym) którego celem ma być, co do zasady, zwalczanie zagrożenia uzależnieniem od gier w sytuacji, gdy w tym państwie członkowskim prywatni usługodawcy mogą oferować inne gry losowe o znacznym potencjale uzależniającym, a odrębne uregulowania prawne dotyczące, z jednej strony, zakładów sportowych i loterii oraz, z drugiej strony, innych gier losowych, należą do odrębnych kompetencji ustawodawczych krajów związkowych oraz federacji związkowej?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne:

- 3) Czy wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że stoi z nim w sprzeczności przepis krajowy, który pozostawia uznanie roszczenia o udzielenie zezwolenia na organizację gier losowych i pośrednictwo w nich swobodnemu uznaniu władzy udzielającej zezwoleń także w sytuacji, gdy zostały spełnione określone ustawowo warunki udzielenia zezwolenia?